

ЧУЖДИНЧЕ

Азъ нося шарена торба
и къшей хлѣбъ въвъ нея,
край менъ трепти и грѣй свѣта —
и азъ вървя и пѣя.

Но вечеръ, легна ли да спя,
Скръбъта ме въ мигъ прегръща —
азъ виждамъ какъ трепти нощъта
надъ бащината къща.

Какъ стариятъ иконостасъ
въвъ стаята свѣтулка,
какъ мойта майка въ късенъ часъ
люлѣе пѣстра люлка —

и взема братчето ми тя
на бѣлата си пазва,
и пѣй, и нѣжно въвъ нощъта
за мене му разказва.

Асенъ Разцвѣтниковъ